

ב"ה

קונטרס

מאיר את עיניהם

הכל בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר את עיניהם

בירור הלכה בענין לחם שנעשה ממזיק פירות
ואין נרגש הטעם יותר מן הקמח כמפורש בשו"ע

קונטרס מאיר את עיניהם

הכל בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר את עיניהם

**בירור הלכה בענין לחם שנעשה ממזי פירות
ואין נרגש הטעם יותר מן הקמח כמפורש בשו"ע**

קונטרס זה הוא בירור חדש עם גילויים רבים מלא וגדוש במאות חידושים
נפלאים ומזוככים, והוא מפרט ומנתח את כל הדיון שהשאלה אם רוב
מי פירות שאינם נרגשים יש להם דין פהב"כ כשיטת הדעת תורה.

הקונטרס נתחבר על ידי בירור וזיכוכ הסוגיא לכל פרטי פרטיו, מן הגמרא
והראשונים והטור ב"י ושו"ע ונו"כ, וכל ספרי הפוסקים והתשובות,
עד כל ספרי המלקטים ואחרונים שבזמנינו, למשך חדשים רבים כמה
פעמים בעשר שנים, מתוך משא ומתן עם עשרות ת"ח מובהקים וגדולי
תורה, אשר כולם אישרו והפליאו את הדברים.

הקונטרס נדפס בפקודת הקודש של הגה"צ הראב"ד שליט"א [ובכרכת
הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א] על מנת שכל הקהל הקודש
יתעמקו וילבנו את הסוגיא וכל אחד ישלח את הערותיו וחווות דעתו
בענין הלז, שיהיה דבר השלם ובדוק מ'כח התורה של רבים, כמ"ש
חז"ל 'התורה נקנית בדיבוק חברים ובפלפול התלמידים', ותשועה ברוב
יועץ, ויהיה ראוי להעלותו על שלחן מלכים הרכנים הגאונים חכמי ומורי
התורה של כלל ישראל, אשר יהיה להם לעזר רב באוצר חדש המפליא
פלאים, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.

יו"ל בעזה"י על ידי
שלום צבי (כהגר"ז) סופר
פה שיכון סקווירא יע"א
ראשון לראש חדשים, תשפ"ג לפ"ק

ההערות על הקונטרס אפשר למסור להמו"ל
ולבניו, או לשלוח לאדרעס של המו"ל:
68 N. Garfield Rd. Spring Valley NY 10977
או באימייל: hatzalashadas@gmail.com

יש להתקשר אתי לצורך הענין על ידי הסעלפאן
845-608-7125. אבל נא להבין דממש אין באפשרות כלל
לשמוע ולהתווכח במספר ימים עם עשרות אנשים ולישא
וליתן על הטעלעפון עם כל אחד.

נ.ב. הנני מתנצל שאין לי פעקס, שכמה שנים חזרתי אחר
זה, ואין עוד בנמצא לקנות פעקס מאשין קטן להחזיק בבית,
ובהאפיס אין מכניסים היום הסערוויס להפעקס וטעלעפון, כיון
שאין משתמשים היום בזה, וכל האי מעיל הוא ממש על אפי ועל
חמתי כעונש מן השמים בעוה"ר, שלא הייתי רוצה כלל להיות
שום שייכות עם כל הדומה לדומה למכוער ומשפחה רחוקה
אתו. ומצוה רבה אם היו מסדרים שיהיה בנמצא להשיג כנ"ל.

'זכות תיקון הדת וחיזוק כלל ישראל'

מי שנדבה רוחו ליטול חלק בהוצאות הרבות
של ההדפסה וההפצה יפנה להמו"ל, ואשרי הזוכה.

נא לשלוח התשובות להמו"ל 845-608-7125

תוכן הקונטרס ומטרתו

קונטרס זה הוא בירור חדש עם גילויים רבים מלא וגדוש חידושים, והוא מפרט ומנתח את כל הדיון שהשאלה אם רוב מי פירות שאינם נרגשים יש להם דין פהב"כ כשיטת הדעת תורה.

הסוגיא נלמד בעיון רב וזיכוך של י"ג נפה על כל פרט ופרט, בכל הנזכר ונמצא בסוגיא זה, מן הגמרא עד לכל הראשונים והטור ב"י ומפרשיו, השו"ע וכל נו"כ, כל ספרי הפוסקים, כל ספרי התשובות, כל ספרי המלקטים מראשונים עד אחרונים, עד אחרוני אחרונים שבזמנינו, למשך של יותר מעשר שנים, ליבון וזיכוך בכל נקודה וסברא, חדשים רבים ברציפות כמה פעמים, וכן שוב הפעם בזאת השנה. וכתבתי על זה כבר הרבה דפים כמה פעמים במשך השנים ממקצת הדברים לברר וללבן, ותמיד עברתי ודנתי עם זה עם הרבה ת"ח מובהקים בבירור וליבון ומשא ומתן של תורה אשר כולם אישרו והפליאו את הדברים.

לאור הדברים, אשר יש כאן תלי תלים של ראיות חזקות אשר יורד על לשורשן של דברים לנתח היטב ולחקור ולחתר אחר כונת הדברים, בכל אות וצד מסביב ומתוכיות, מלשונות הפוסקים ומסברות ומדברים מפורשים לאין מספר בכל פינות ומחנות של ענין זה כאשר ענין תחזינה מישרים, שבס"ד בעזרת החונן לאדם דעת יש כאן כל סברא וכל רב מהפוסקים שיש לדון על זה מפורט לפרטי פרטים ומגלה אוצרות וגילויים ממש, אשר עד הנה לא נמצא בירור מנתח כזה שיורד לעומקם של דברים עד השורש ומסביר את הדברים באופן ברור ומפורש אשר קל לכל אחד להבין מזה, ונתגלה כאן בעז"ה אור חדש ובהיר אשר בלי לראות מחקר עמוק ומפורט הזה, המסיר הרבה טעיות שבניקל יש לדלג עליהם, ולא להשגיח על מה שעל ידי גילוי זה רואים שלא השגיחו הרבה לומדים על כמה קושיות וראיות והבנת פנימיות ואמיתות הדברים.

ודברתי עם הרבה ת"ח מופלגים ואישרו את הדברים ואמרו שהוא ממש פלאי פלאים ודברים חדשים אשר בגילוי החדש הזה בניתוח הדברים לעומקם ולרוחבן הוא בבחינת 'הכל בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר את עיניהם', בראות הדברים ברורים כשמש, וכל הרואה ומתעמק בדברים אלו עד הסוף ממש משתומם על הדברים עד היכן הדברים מגיעים, ונתגלה לנו וכמו שאומרים כל רואה ושומע בירור וגילוי חדש זה, שבזה הוסר כל הספיקות בזה, ושאי אפשר

בשום אופן שבעולם שניגש לאחד שלומד תורה, הן בכיתה ח' של הת"ת והן בישיבה והן בכולל, ואפילו בעל הבית, כל אדש שבעולם שיש לו שכל הישר ומבין ללמוד גמרא עם רש"י, כאשר ילמוד בעיון קונטרס זה יראה שהם דברים ברורים כשמש שאחרי הניתוח והאוצר הגנוז שגילה לנו ה' והאיר עינינו והסיר את מסוה הבלבולים שיש להסתבך בענין זה, ממש אומרים שזהו ממש 'דבר מפורש ונגלה' דרך זה, ואין כאן כלל עוד ספיקות וצדדים בזה.

היות שהדבר נוגע להצלת הדת ממש, בנוגע לעקירת שתי מצוות שלמות מישראל, וגם עשיית ברכה שלא כתיקונה, שחוץ ממה שזה עצמו דבר חמור, ובפרט לחיות כן בקביעות ורבים מכלל ישראל, בנוסף על כך פסק השועה"ר (וכן הוא בסידור, ובסדר ברכה"נ כתב שהוא מחלוקת) לגבי ברכת מזונות במקום המוציא, ולכאורה מסתבר שהוא הדין בעל המחיה, דכל שהדבר ברור שהוא המוציא, הוי ברכה לבטלה לכל השיטות, ורק במקום ספק התירו חז"ל שיהיה מועיל גם ללחם, אע"פ שנתקן ללחם ברכה אחרת. ונמצא לפי זה הוי גם בענינים אלו נידון אם הוי איסור ברכה לבטלה. ובחפץ חיים בהקדמה כתב דמי שמתנהג במצוה אחר דרך הפקרות ואינו נזהר בה כראוי הוא מומר רח"ל. א"כ עומדים כאן ממש במקום סכנה עצומה שיהיו רבי רבבות מכלל ישראל מומרים ח"ו. ועל כן האחריות בזה גדולה מאד. ובעצת חכמי ישראל חובה למסור קונטרס הזה שהוא בירור וגילוי האור הבהיר בניתוח הסוגיא והתרת כל הספיקות, כדי שיתברר הדבר שעדיין לא נודע עד היום, כמו שאמרו הרבה ת"ח ורבנים שראו ושמעו מבירור זה עם מו"מ נרחב.

אבל את אחי אנכי מבקש, טרם שימסר הקונטרס לחכמי ישראל לראות הגילוי החדש, הנה בודאי שאינו דומה מה שנידון בבירור וליבון עם ת"ח רבים, אבל במספר לא מורחב כל כך בכמות, לבירור של 'תורת רבים' של מאות ואלפי לומדים' שיעמקו ויבררו וילבנו הדברים, אשר זה יעמיד את הבירור ביותר תוקף שיוכל להציע את הקונטרס לרבנים באופן של בדיקה מעולה שבמעולות כאשר מגיע לדבר יסודי ונורא כזה של הצלת הדת ממש! לכן בואו לעזרת ה' בגבורים, וקיימו את צו השעה וחוב הקדוש של כל יחיד מבית ישראל, להתאמץ ולהקדיש מזמנו בלי שום יוצא מן הכלל להיות כח התורה של רבים לעזור בהצעת הדברים ובירור וליבון של הקונטרס שיהיה בעזה"י אשר יותן ויוגש לפני מורי וחכמי ישראל להציע את הדברים, אשר כמובן צריך להיות מקודם כסולת נקיה בלי שום טעיות ותוקף ודרגת יושרן, אשר כמובן זה לא יוכל להיות רק 'כח הרבים' של הגהת הדברים מקודם. וכל אחד ימסור

להמו"ל כתב על דעתו אם הם באמת בבחינת 'דברים ברורים ומפורשים', או שיש בו טעות וספיקות. ובזה יהיה לאלו המסייעים לזה חלק בהחזרת עטרה ליושנה והצללת הדת, וקיום התורה והדת של כלל ישראל בשלימות יהיה עומד לזכותו, ופעולת כפיו, אשר לא ישוער השכר והזכיה לזה, אשר הוא דבר נדיר ביותר אשר בכל החיים אין מצוי זכותים נוראים ופעולות נשגבות כאלו.

והנני להודיע כאן שמש"כ כמ"פ שכתב השועה"ר בסידורו, אין זה מדוקדק תמיד, כי הרב עשה קונטרס לוח ברכת הנהנין מסודר כל הלכות ברכות והדפיסו בסידורו, וגם עשה ספר בפנ"ע 'סדר ברכת הנהנין' להלכות ברכות, ומחמת קוצר הזמן קצרנו תמיד וכתבנו על הכל הלשון 'בסידור'. וגם אודיע מה שהעיר לי כעת בני הגר"ש שליט"א דהחוות יאיר במקו"ח ס"ל ג"כ כשיטת הב"ח דבעינן רוב כנגד הקמח. וזה נוגע הרבה כמובן להתחשבות יתירה בשיטה זו. ועוד אודיע שכתבנו מאמר חדש [ולא נדפס בהקונטרס] דהאוכל פת תועבה הנ"ל עובר על איסור דביטול מצות ברכת המזון כמו בציצית.

יו"ל בעזה"י [בליבון הלכתא עם הרבה ת"ח למטרת בירור הלכה על ידי אלפי לומדי תורה על מנת להציע לרבנים את הבירור שיבררו את ההלכה מחדש, אחרי שהרבה רבנים ות"ח אמרו כי נתגלה להם כאן עולם חדש ודברים פשוטים וקלים וברורים ביותר לכל בזה], על ידי:

שלום צבי (בהגר"ז) סופר

פה שיכון סקווירא יע"א

גב. והנני מבשר בשורה טובה, שזכיתי שת"ח מובהק שליט"א נענה לי לעבור על כל המאמר הלז להגיה ולבחון את הדברים בעיונו הזך, וישר את כל הנאמר כאן, ותשוח"ח לו. והת"ח הנ"ל ידוע בכח האמת ויראת חטא שלו, וכל המטרה היה לא רק להבין את הדברים, רק ייעץ לי שאכניס רק את הדברים שהם ממש 'מוכרחים וברורים כשמש בלי צדדים' שלא יהא עליו פתחון פה משום ת"ח בשכל הישר שיוכל לפלפל, דהרי אם יש שני דרכים הוא בגדר ספק, והתאמץ מאד למצוא בכל נקודה ממש כל מיני צדדים בעומק עיונו הזך, ובכמה דברים נשא ונתן אתי, ואחר העיון ובירר וליבון אמר שבשום אופן אסור להוציא שום דבר מזה, כי הם מאירים בברירות ובהירות, ואי אפשר ששום ת"ח לא יבין לדרך הישר את הדברים המאושרים האלו.

ורק העיר שבענין הערת הא"ר למה נקט העמק ברכה בחלב כולו, דעתו שפשוט שהוא לא ידע מהכלל של 'רוב', רק כמו שכתב להדיא הלשון 'טעמו ניכר יפה', היינו שחולק על הב"י דדי בניכר טעמו, רק צ"ל נרגש מאד כעין לעקיק וכמו שכתב הטו"ז.

Rabbi Y. Vosner

5748 Hutchison Ave.

Montreal, P.Q. H2V-4B6

(514)2743414 – Fax (514)274-4940

יוחנן סג"ל וואזנער

ראב"ד דחסידי סקווירא

ודומ"ץ דקהל תולדות יעקב יוסף

דחסידי סקווירא מאנטריאל

בס"ד

יום שנכפל בו כי טוב לסדר לריח ניחוח, כ"ח אדר תשפ"ג לפ"ק

לכבוד אברכי ותושבי שיכון סקווירא יע"א

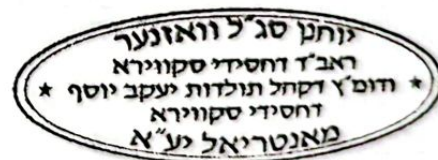
הננו בבקשה לאור שהרב שלום צבי סופר שליט"א שבירר על עניני אכילת פת הבאה בכיסנין

אני מבקש מאברכי הכולל לברר הענין, כדי שנדע המעשה אשר יעשון.

וע"ז באעה"ח ידידכם

(יוחנן סג"ל וואזנער)

יוחנן סג"ל וואזנער

גילוי חדש

**פסק הגאון האדיר מרן רבי פישל הערשקאוויטש
זצוק"ל - האוכל את הפת תועבה המחודש עובר
על 'ביטול מצות עשה' של ברכת המזון**

הנה כבר הארכנו בענין הך פת רמיה דנבלה גדולה הוא לעשות תחבולה עם הקב"ה לשנות סדרי בראשית ולעקור מצוות החיים של כל יום של איש ישראל. אבל חשבתי עוד בזה, דכיון שרצון ה' היה לפי סדר הבריאה שנברך אותו בכל הנך סדר ברכת המזון, הוי כעין מי שעובר על מצות ציצית ע"י שאינו לובש בגד של ד' כנפות. ואין לחלק דמצות ציצית בא כדי שיהיה לכל אחד מישראל אות וחזקתם בבגדיו להקב"ה. דחדא דהכי נמי כשרוצה לאכול סעודתו רצה הקב"ה שנברך ונודה לשמו. כענין 'הודו למי שאכלתם', שנכיר שצריך לומר יישר כח להבעל הבית כמו אורח שהבעל הבית מאכסן אצלו ומאכילו בחנם וטורח אתו. וכל שכן הכא שהקב"ה מחיה את האדם והמאכל ומפרנסו ומפליא לעשות שהמזון יזין את הגופו ויקיימו.

וזה לשון החינוך (מצוה תל): ידוע הדבר ומפרסם, כי השם ברוך הוא, פועל כל הנמצא וברא האדם והשליטו על הארץ ועל כל אשר בה, וממדותיו ברוך הוא, שהוא רב חסד והוא חפץ בטובת בריותיו, ורוצה להיותן ראויין וזכאין לקבל טובה מאתו, וזה באמת משלמותו ברוך הוא, כי לא יקרא שלם בטובה, רק מי שהוא מיטיב לאחרים זולתו, אין ספק בזה לכל בן דעת. ואחר הסכמה זו שידענו בחיוב מרב שלמות טובו שחפצו להריק עלינו מברכתו, נאמר שענין הברכה שאנו אומרים לפניו איננו, רק הזכרה לעורר נפשנו בדברי פינו כי הוא המברך, ומברך יכלל כל הטובות, ומתוך ההתעוררות הטוב הזה בנפשינו ויחוד מחשבתנו להודות אליו שכל הטובות כלולות בו והוא המלך עליהם לשלחם על כל אשר יחפץ, אנו זוכים במעשה הטוב הזה להמשיך עלינו מברכותיו.

ואחר הזכרה והודאה זו לפניו, אנו מבקשים ממנו מה שאנו צריכים דעת, או סליחה לעונותינו, או רפואה, או עשר וכל דבר. וכן אחר הבקשה ממנו, אנו חוזרין ומודים אליו בזה לומר, כי ממנו יבוא אלינו, וזהו פתיחה וחתימה של הברכות, פן נחשב כעבד שנטל פרס מרבו והולך לו בלא רשות כמתגנב.

וזהו פירוש יתברך, כלומר יהי רצון מלפניך שכל בני העולם יהיו מיחסים הברכה אליך, ומודים כי ממך תתפשט בכל, ועם הודאות הכל בזה תנוח ברכתו

בעולם, וישלם חפצו, שהוא חפץ להטיב, כמו שאמרנו, ותשלום החפץ תכלית כל המבקש עכ"ל"ק.

ומבואר מדבריו שעיקר ענין ברכת המזון הוא לעורר נפשנו לזכור כי הוא המזין והמברך את האדם בכל מיני טובות, והקב"ה רצה בזה לזכות בריותיו שדוקא על ידי שנזכור ונכיר שהוא המטיב ומלך עולם, ונודה לו על זה, על ידי זה נהיה ראויים להלאה לקבל ברכתו ושפעו שרוצה להיטיב לבריותיו. וא"כ אין זה רק כמצוה שאם אירע לפניו דבר זה צריך לעשות כך וכך, ולמשל לגבי נט"י היה אפשר לומר דהעיקר הוא שלא נאכל בידים שאינם רחוצות מחשש טומאה ושאר טעמים, אבל כשאין אוכלים פת ועי"ז אינו מקיים מצות נט"י, הגם שיש בזה איסור דויראת מאלקין, והוא תועבה לעקור המצוות שקבע ה' בסדר עולמו מפני שאינו רוצה בהם, אבל יש לומר דאין עובר בזה בפועל על עקירת מצוה קביעה כמו ציצית דהוי כ'עובר על עשה', כי שם היה התכלית כי ה' רצה שיגיע לאדם בדרך החיים שלו סימן למלכות ה' ושאונו עבדיו, משא"כ נט"י הוא רק שלא נאכל בטומאה. [ובאמת בנט"י יש לומר ג"כ דהוי עוקר כונת חז"ל, כמו שהבאנו מהגרי"י איינהארן שחז"ל רצו שיהיה כל האכילות בקדושה].

אבל לגבי מצות ברכת המזון, הרי ה' רצה שנכיר שהוא המזין לאדם, וגם שאר צרכיו בא מהקב"ה, וכל הברכות והטובות הם מאתו יתברך. וכן שהוא מלך עולם ועושה הכל כחפצו. ושיכול להיות זאת סיבה שיוכל באמת הקב"ה להשפיע, כי זה אי אפשר רק על ידי הכשר וזכות כשמכיר זאת [וכעין מה שפירש"י בפרשת בראשית לגבי תפלת אדם על הגשם. ועיין גם בחינוך כאן בהמשך לגבי תפלה]. נמצא דכשאוכל מאכל כעין פת מכח שנוהג בדרך העולם, ועושה פעולה המפקיע החיוב, הרי עובר לכאורה על מצות עשה. וזהו פשוטו של ברכת המזון באמת, שחוצפה גדולה הוא כשמקבל חיים ומזון ואינו אומר יישר כח ואינו מכיר וחושב מי הוא הנותן לו זאת. לכן שם ה' זאת בסדר הבריאה. ויש לומר דאולי עוד חמיר מציצית, דכאן עושה פעולה שאוכל משל

א. ומזה יש מאד להתעורר גם כן בחלק ההשקפה, עד כמה עושה עולה נורא בזה, שה' רצה שלא נהיה כפוי טובה, ומכיר מלכותו ית"ש ויוכל להשפיע לבריותיו, שזהו כל חפצו בהבריאה, שמטבע הטוב להיטיב, והוא יתברך מקור הטוב והרחמים, ונמצא דכשעושה תחבולה הנ"ל הוי בודאי בבחינת נבלה אחת כו', שאינו רוצה להכיר את ה', על דרך ידע שור קונוהו עמי לא התבונן, כי זהו ברכת המזון שעל ידי שנאמר נתבונן, ואם לאו אינו יודע ומכיר שה' הוא האלקים ח"ו, וא"כ יש בזה ממש כפירה, וכן להיפוך. ויש להוסיף עוד דכל הבריאה ברא ה' רק שיהיה הבריות מכירים את הבורא ומודים לו. וזה קבע ה' על ידי מצות ברכת המזון שהזמן הראוי להודות להמלך על בריאת האדם וקיומו בהמשך, שכמו שברא את העולם כן עושה

הקב"ה ואינו מודה לו, ועושה מעשה חוצפה, משא"כ שם רק חיסר אות שרצה ה' ליתן לנו לזכר.

ועוד שה' קבע מן התורה גם כן ברכת הארץ ובנין ירושלים, וצריך להזכיר ברית ותורה, וא"כ חזינן שלא רק שרצה ה' שנודה אם אוכלים, רק שם ה' כל עניני היהדות בזה. וקבע זאת בסדר החיים כעין ציצית. ועוד דהרי בציצית אין נהוג היום כלל בסדר העולם לילך בבגד של ד' כנפות, ומכל מקום דינו כעובר על מ"ע, כיון דזה היה רצון ה', שעשה כן לפי סדר הבריאה ורצה שיהיה זאת בבגדים של האדם. וא"כ כל שכן בזה שבאמת אנו אוכלים מין זה של לחם, וא"כ כשמפקיעין את המצוה באופן זה נראה דעוד חמיר יותר ממי שאינו לובש בגד של ד' כנפות, שאיסור 'עובר על מצות עשה' יש בדבר, ונענש על זה בעידן ריתחא כבשאר מ"ע כדאיתא במנחות (מא.).

ואבאר את הדבר יותר בעז"ה, הנה להסביר למה נקרא העושה תחבולה ממצוה שקבע ה' בסדר העולם כמו ציצית וברכת המזון 'עובר על העשה', ולא סתם מעשה תועבה, כי הנה מצינו שיש חיוב על האדם להכין לו ד' מינים שיהיה לו בשעת חיובם, וכן מצות וכדומה, ואי לאו הכי נקרא שעבר על העשה. אך קשה דהא אונס רחמנא פטריה, וא"כ למה מקבל עונש ונקרא שבשעת החיוב עבר על המצוה וביטלו. אלא דרצון ה' היה שיהיה כל ישראל עושים התורה והמצוות, התרי"ג מצות שקבע ה' בחיי כל ישראל, ומי שמשנם וגורם שלא יתקיים דבר זה, נמצא שגרם שלא נעשה בזה רצון ה' בעיקר הציווי, ומה לי אם היה לו אתרוג ולא לקחו או שלא קנה, הרי בשניהם התוצאה אחת היתה שנתבטל המצוה שחייב ה' להיות שזהו כל הענין של עם ישראל ונעשה ונשמע של קבלת התורה.

ונמשיל עוד את הדבר לאב שניהל את ביתו, וצוה לבן אחד שהוא כאשר יהיה בבית בכל יום בשעה שמונה יקח את המפתח של החדר שהלחם שם

פעולה כזו הן במה שמחדש בטובו בכל יום מע"ב, ונותן חיות להבריאה כמו בשעת הבריאה ממש, ושנית שזן ומפרנס ונותן כל צרכי בני אדם, ומנהיג את כל העולם בסדר נפלא ופועל גדולות ונפלאות בכל חשבון ועניני מהלך העולם בכל פרט לפי צורך קיום העולם. והיכן הזמן להודות ולהכיר ולהתבונן בזה, הוא באותו שעה שהאדם אוכל את המאכל ששלח ה' לו המחיה את נפשו על ידי נפלאות ה', אז יודה הן על זה, והן על כל החיים שלו ועל כל הבריאה, ויכיר שה' הוא מלך העולם, שכאמור הוא תכלית כל הבריאה. נמצא דלא רק שמחסר לומר יישר כח ולהודות על הטובה, אלא שמחסר כל תכלית הבריאה שהיה שהאדם יכיר את המחיה אותו ומפרנסו, ויודה לו, וזהו ברכת המזון. וזהו ענין שאברהם גייר את הגרים על ידי שהאכילם ואמר להם הודו למי שאכלתם משלו והבן.

ויוציא את הלחם ויכין אותו שיהיה לחיים ולמזון ולבריאות טוב להבן ולהאב, וכן ידלה אז מים ויסדר השלחן עם כל זה. וצוה לו שאם יהיה המים מאוסים או עם ארס לא יביא. וכן הלחם יבא רק אם הם טובים ולא מעופשים ומקולקל. וקצב לו שכר טוב על זה ולהיפוך עונש אם לא יעשנו וישים את המשפחה בסכנה. כי רק הוא יש לו היכולת והכשרון לעשות כל הנצרך לזה.

מה עשה הבן הזה שהיה עצל ממלאכה אשר טירחא הוי, ורצה להשתמט מזה, וחשב שיאכלו פה ושם כמה פעמים בשבוע או בשב"ק, וגם קענדים מצוי בבית, ומים די שישתו פה ושם במשך השבוע כאשר ימצאו, ולא רצה בכל יום לטרוח בכל זה. ולהיות בבית לא רצה, כי האב פקד עונש וגם צוה להפקודים ליתן העונש אם יעבור על מצותיו. ולכן באותו שעה השתמט ויצא מקודם לזה הרחק מן הבית, ובזה לא עבר על שום מצוה. ולפעמים עשה עצה אחרת שנתן רעל במים והרטיב את הלחם שלא יהיה ראוי לאכילה כראוי, והרי באופן זה לחם הוא בצורה זו פטור.

הנה מיותר להסביר דנהי שלא עבר על מצות האב כלל, אבל מכל מקום בודאי ופשוט דזה גם כן בכלל עבר על ציווי האב, רק שהאב שם את הציוויים בדרך כללים לפי סדר החיים, כי אי אפשר לצוות רק באופן קבוע ומסודר, כי אולי לא יהיה פעם בבית וכדומה. אבל למעשה הכל נכנס בגדר אחד של ביטול רצון האב, ובזה שם את עצמו ואת אביו חיהם בסכנה שלא יאכלו מאכלים טובים ובריאם ודי פעמים ובזמן הראוי. והנמשל מובן לגבי המצוות שהם ממש דומה להנמשל.

והנה לגבי ציצית איתא באמת בראשונים חילוק בין זמן הגמרא לזמן הזה, דכתבו בתוס' (ערכין ד: ד"ה הכל) ותו"י שבת (לב: ד"ה בעון) ובמרדכי מנחות (מא. ד"ה בעידן) בשם תוספות שאנץ, רא"ש מו"ק (פ"ג סי' פ), והו"ד בב"י (סי' כד) דהא דמי שאינו לובש בגד של ד' כנפות דהוי מבטל מצות עשה ונענש על זה כעובר על מ"ע בעידן ריתחא, הוא דוקא בזמן הגמרא, דאז היה הסדר ללבוש בגד של ד' כנפות, משא"כ בזמנים האחרונים שאין לובשים בגד של ד' כנפות אינו נקרא מבטל ועובר על עשה, אבל מ"מ מצוה מן המובחר להדר אחר המצוה. אבל רבינו יונה בשע"ת כתב שגם בזה"ז מענישין על זה בעידן ריתחא, שהיה לו לחמוד יופי המצוה ולסבב חיובה.

ובתוספות פסחים (ק"ג:) כתבו על הגמרא דמי שאין לו ציצית בבגדו מנודה לשמים מיירי בשיש לו ואינו מניח, אי נמי אפי' אין לו יש לחזור ולהביא

עצמו לידי חיוב כדאשכחן (סוטה יד.) במשה שהיה תאב ליכנס לארץ ישראל כדי לקיים מצות שבה ע"כ. ונמצא דאפילו לפי מה שכתבו התוס' וש"א"ר הנ"ל דאינו נקרא עובר על מ"ע, מ"מ הוי כמנודה לשמים, כיון שלא תאב את יופי המצוה. והכונה מובן דהוא דבר חמור כיון שהרי ה' רצה שכל ישראל יהיה להם אות זה ויחיו בקיום מצוה זו, וזה יהיה הצורה של איש ישראלי ונחוץ לו שיוכל להתחזק ולהיות דבוק בה' ולהשלים נשמתו.

ולכן מובן מה שמחמירים כל כך העולם בזה, עד שמי שאינו לובש ציצית יודעים שאינו יהודי כשר ונאמן לה' וחרד על דבריו להיות נמנה בין הדבקים בו באמת. והנה זהו אפילו כבר בכה"ג שאינו מחויב כלל מן הדין, ואינו נקרא עובר על המצוה, אבל באופן דידן הוי חמיר יותר, כי הלכה ברורה וגמרא מפורשת דהמשנה מסדר העולם בזמן שהמנהג כך, ואינו מהדר לעשות באופן החיוב [אפילו אין דעתו להיפטר מן המצוה בתחבולה ח"ו] מבטל המ"ע ובכלל עובר מ"ע הוא נמנה בגמרא מנחות, כדאמר שם 'ענשיתו אעשה'. ויש להתבונן היטב בכל זה. מי שיש לו ציצית ואוכל פת הנ"ל הוא סתירה גדולה, שמחמיר בהקל במקום שאינו מחויב, ומקיל בעובר על המצוה ממש, ויש להרעיש מאד ולשים לב על זה, ולעורר את העולם לשמור את 'כל' מצוות התורה.

ואין להקשות אם כן מה שאכול שאר פהב"כ יהיה ג"כ בכלל זה. דזה אינו, כי שאר פהב"כ הם מיני מתיקה שאינו עשוי להשביע, ואפילו גרע משאר מיני מאכלים העשויים מקמח, ואפילו גרע מביצים ודגים ובשר, שאלו עשויין רק לתענוג ולא למזון¹. ולכן מי שמצד סדר החיים שלו אינו אוכל מאכל המזין את הגוף, הוי כמי שיושב בתענית שלא נוכל לומר עליו שעובר על מ"ע כיון שהקב"ה קבע מצות ברהמ"ז² שיהיה כן לפי סדר העולם. דלמעשה קבע ה' רק דבר זה בשעה שעושה פעולה זו, ומי שאוכל ביצים או מיני מתיקה, שאינם משביעים שרק לחם משביע, הוי פעולה אחר, אע"פ שיש להגוף חיות מזה ואינו מת כמו מי שאינו אוכל כלל, מ"מ אינו מקבל פעולת האכילה השלימה רק למחצה ובאופן אחר, ודומה ליושב בתענית כאמור. משא"כ בציצית שאנו

ב. וזה עצמו סתירה ומראה הליצנות של כל הרעיון המוזר לומר על לחם רגיל שהוא מין לעקיר, שהרי הפהב"כ מבואר בגמרא וראשונים שאינו עשוי להשביע, וא"כ הוא לגמרי לקצה השני, ואילו היו מקרבים אותו למין שיש לו איזה קירבה דומה בדרגא פחותה, הוי ג"כ שקר וזרות, אבל במה שאינו לגמרי מין מאכל של שביעה רק קינוח, ונאמר שלחם גמור יהיה בחינת ממתקים ופרפרת, הוי חוכא.

לובשים בגד, הרי אנו עושים הפעולה שה' רצה שבהבגדים שנלבש נעשה בו אות.

כך היה נראה להעיר בזה מאז, והם בכתבים שלי. והיום ראיתי תשובת הגאון ר' גבריאל ציננער שליט"א בענין זה, וראיתי שפסק כן הגאון האדיר ר' פישל הערשקאוויטש זצוק"ל, וז"ל: כשתאב לאכול [ורוצה לאכול פת] אסור לבחור בפהב"כ כדי להפקיע עצמו מברכת המזון, שזה דומה למה דאיתא במנחות דבעידן ריתחא נענש על ביטול מצות עשה, כשעושה טצדקי למיפטר נפשיה עכ"ל. ובמציאה רבה הלזו יש לי שמחה גדולה, שהגם שביררנו היטב דנראה הדבר מוכח כן, אבל הרי זה דבר מחודש, וצריך סייעת"ד לכוון אל האמת, אבל עתה כאשר מצאתי דבר זה מפורש יוצא מפי הגאון האדיר והקדוש הנ"ל, הרי יש לפנינו הלכה פסוקה שאין עליה עוררין, דמי לא יודע וזוכר האיך היה הגה"ק הנ"ל מגדולי התורה המובהקים מגדולי הפוסקים שבדור, שכל החכמים גדולי הדור התחשבו מאד בדעתו והעריצוהו, והיה מופלג הן בגאונות בחלק הבקאות שהיה בקי בכל הראשונים והאחרונים ממש, והן בהכרעתו וחידושי הלכה שהיה לו כח לחדש יסודות והכרעות בשכל זך, והן בקדושה ובעל מדריגה כידוע, ומו"ח הגה"צ שליט"א אמר לי שכ"ק אדמו"ר הגה"ק מוהרש"צ מספינקא זי"ע היה רגיל לומר לו כמה פעמים שישאל את שאלותיו בהלכה מהגאון הנ"ל. ובמה שכתבנו יש בזה הרחבת דברים, ומכל זה נראה דברור דהוי איסור גמור מדינא¹.

והגם דבספרי התשובות שדנו בענין לחמים הנ"ל לא אמרו דאסור מכח זה, פשוט דאין מזה ראייה, כמו שכתבו בכמה ספרים [עיין שו"ת חוט השני להחות

ג. חזינו בכל החכמים וקדושים וצדיקים אמיתיים שאמרו על כגון דא 'ושמחתי כמוצא של רב', ויש ללמוד מזה עד כמה יש לשמוח בהזכיה שכיוון דעת האדם לדעת הצדיקים. ונראה שיש בזה שמחה משני טעמים, אחד שבוזה היו להם שייכות עם הצדיקים, ומה שגילה ה' להצדיקים זכה שגם אליו זכה ה' וחונן דעתו בזה, אבל עיקר השמחה נראה שהם אחזו עצמם לאנשים פשוטים מכח ענותנותם, ומי יודע אם ח"ו לא טעו בתורת שקר, אבל דברי הצדיקים ממקור קדוש יהלכון מסוד ה' ליראיו, והוא בודאי תורת אמת, הגם שלפעמים משיגים על דברי חכמים, אבל בדרך כלל הלכה כדבריהם, [ובכל אופן יש קדושה אפילו בהו"א והסברא שנחלקו עליו כדאיתא בספרים].

ד. ולא אמנע מלפרסם השגחת ה' הנפלא לאמיתת הדברים, היום ד' פרשת צו כתבתי כל הדברים האלו, והיום מצלצל אלי בני הגר"ש שליט"א להציע לי שעלה בדעתו דלכאורה עובר בזה על עשה כמו בציצית [ואמר לי דהמפרשים דיברו מזה לגבי בדיקת חמץ לגבי למכור דירתו כשאנו בבית על פסח, ודשם חילקו היכא דהוי טירחא. אבל כמובן דכאן לא שייך זה]. ואם חכם בני ישמח לבי גם אני. וחזינו דהוא דבר אמת שכמה מכוונים לזה ונראה להם דשוה.

יאיר (סי' כ בסוה"ס), ובב"ח או"ח סי' קצז ד"ה כתב המרדכי, שו"ת ח"ס או"ח סו"ס כ (ועוד) [דכל אחד יש לו חלקו בתורה, והרבה פעמים אין מתגלה לאדם מה שמתגלה לאחרונים. ובפרט שהאחרונים באו לדון רק מכח החלק של אי הוי כדין כסנין מצד עצמו, כגון העושה אותו לפי תומו, ולא נחתי לדון בחלק זה לפי הדרך שנוהגים הרבה.

ווי להאי שופרא דבלע בארעא

בלב מלא צער מבכים בית ישראל על האבידה הגדולה שאין לה תמורה, מורי ורבי שזכיתי לשאוב ממנו כמה שנים מלא חפניים אהבת התורה והבורא עם חיזוק ואהבה, מרן רבי שמואל שמעלקא בן הרה"ק ר' אהרן משה לייפער זצוק"ל אדמו"ר וראש ישיבת חוסט, ששבק לן חיי בכ"ח שבט דהאי שתא, זיעועכ"י.

הראש ישיבה היה מגדולי מקימי הדת, בהשפעת תורתו יראה בכל העולם, והרבה בפעולת חסד והלהיב אלפי נשמות ישראל בדרשותיו הנלהבות מלאי חן.

מרן היה עובד ה' אמיתי, באש קודש בוערת היו כל עבודותיו, והיה ניכר בתוכו קדושת אבותיו מגדולי תלמידי הבעש"ט הק' שהיה דבוק בהם כל חייו.

מרן הר"י התמסר עשרות שנים בכל נימי נפשו לתלמידיו כאהבת אב לבנים, וחיזק ובנה את כל תלמיד ותלמיד בהתמסרות נדירה ובעינא פקיא, והשריש בהם אהבת התורה ויראת שמים במדה גדושה, עד שזכה להעמיד מאות תלמידים גדולים בתורה ויראה ונאמנים לה' ומצוינים בכל מקומות מושבותיהם בחותם הקודש של זרע ברך ה'.

מרן לחם כל ימיו והרעיש נגד כל פירצה ומנהגים אשר הם מנוגדים לרוח של יראת שמים, ולא שתק מלהסביר דבריו ולהמאיס דברים שפלים, ולהלעיג על תכונות ועינים מגונים או שיש בהם תערובת חמץ, ובתוכם הפת מארה (מין מחודש של קעיק ופרפרת אשר באחיזת עינים נראית כפת, וברור לדעתי שכל הזונים אחרי 'מנהג' [שהוא לפעמים מרמז כאותיות גהנם] המוזר הלז, לקבוע סעודתם על הדובשני הלז [אחד שיתגלה קלוננו ברבים], הוי ברכותיו מעין מצהב"ע והולך להסט"א ועל זה אמר [המנהג בוצע ברך נאץ ה', וצריכים לרחמי שמים מרובים שנוכל לבטל כחו של קליפה מוזהב הזו במסי"נ, ונזכה לראות בהרמת כבוד שמים בקרוב].

ויה"ר שנזכה לילך בהדרכתיו הטהורים, ולהמשיך בהשפעה של תורה ויראת שמים אנו ובנינו עד העולם, ויבוא צדיק לגנו ויאכל פרי מגדיו ועמלו, ונזכה בקרוב לויקיצו וירננו שוכני עפר.

עורו והתעוררי עם קדוש!

עומדים אנו בשעת חירום כאשר רבבות מכלל ישראל בכל יום בניהון של מומרים גמורים ח"ו ועוד הרבה איסורים וענינים חמורים ביסודות היהדות, חושו נא כי הזמן בוער, ובעוד ימים ספורים יומסר בעזה"י הקונטרס של הגילויים החדשים עם התיקונים והערות של כל בני תורה, ואם לא נקבל דברים לסתור ולהגיה, יבורר שהדברים מוסכמים מכח תורת רבים של הציבור, ולכן הטיל מרן הראב"ד שליט"א חוב קדוש על כל אחד לברר הסוגיא ולחוות דעתו שנדע אם הם דברי אמת להקים הדת בזה, וזה דבר של אחריות גדול כמובן.

אזהרה בהסכמת הגה"צ בעל חיי הלוי והראב"ד שליט"א

אין לשום אדם לפרסם בין בכתב בין בעל פה שום הערות נגד קונטרס זה, כי מדובר כאן בענין חמור של הצלת כלל ישראל בעיקרי הדת, ובניקל ליחיד לעשות טעות, וכאשר כבר הראה העבר שהיה כל מיני דרכים בזה, וכן הרבה דברים מוטעים, והעצה היחידה הוא שזהו מטרת קונטרס זה להציע את הדברים לרבים ויבררו היטב את הדברים, וזהו מטרת הקונטרס לקבץ דעת כל בני תורה ולברר הספיקות יחד ע"י חבורת ת"ח יראי ה' ולמסור לרבנים כל ההערות והצדדים, והכל יהיה בהתיעצות מרן הראב"ד שליט"א, ולהגיש כל ההערות להרבנים בפנדק אחד, ומי שיהיה פורץ גדר ח"ו ויבוא בדרך של להרס ומפיר עצת חכמים להצלת הדת ועובר על גילוי דעת תורה שצוה להזהיר בזה, אין להשגיח כלל על הקונטרס ההוא.